मैत्रावरुणर्वसिष्ठः।इन्द्राग्नी। त्रिष्टुप्।

शुचिं नु स्तोमं नवंजातम्येन्द्रांग्नी वृत्रहणा जुषेथाम्।

उभा हि वां सुहवा जोहंवीमि ता वाजं सुद्य उद्याते धेष्ठां॥ ७.०९३.०१

शुचिम्- परिशुद्धम् । स्तोमम्- मन्त्रम् । नवजातम्- अभिनवम् । इन्द्राग्नी । वृत्रहणा-आवरणबाधको । नु- क्षिप्रम् । जुषेथाम्- सेवेथाम् । उभा- उभौ । हि- खलु । वाम्- युवाम् । सुहवा-सुष्ठु आहूयमानो । जोहवीमि- आह्वयामि । ता- तो । उशते- कामयमानाय । सद्यः- क्षणेन । वाजं धेष्ठा- बलधारको भवतः ॥१॥

ता सनिसी श्रवसाना हि भूतं सिकंवृधा शर्वसा शूशुवांसी।

क्षयेन्तौ रायो यवसस्य भूरेः पृङ्कं वार्जस्य स्थविरस्य घृष्वेः॥ ७.०९३.०२

ता- तौ। सानसी- सर्वैः सम्भजनीयौ। शवसाना- बिलनौ। हि- खलु। भूतम्- भवतम्। साकं वृधा- सह वर्धमानौ। शवसा- बलेन। शूशुवांसा- वर्धमानौ। भूरेः- प्रभूतस्य। यवसस्य- अन्नस्य। रायः- धनस्य। क्षयन्तौ- स्वामिनौ। स्थिवरस्य- स्थूलस्य। घृष्वेः- शत्रुघर्षणशीलम्। वाजस्य- बलम्। पृङ्क्तम्- संयोजयतम्॥२॥

उपौ ह यद्विद्थं वाजिनो गुर्धीभिर्विपाः प्रमितिमिच्छमानाः।

अर्वन्तो न काष्ट्रां नक्षमाणा इन्द्राग्नी जोहुवतो नर्स्ते॥ ७.०९३.०३

विप्राः- मेधाविनः। प्रमितम्- उत्तममितम्। इच्छमानाः- कामयमानाः। धीभिः। वाजिनः-सद्गितमन्तः। यत्- ये। विदथम्- उपासनम्। उपो गुः- उपगच्छिन्ति। ते। नरः- मनुष्याः। अर्वन्तः- अश्वाः। न- इव। काष्ठाम्- दिशम्। नक्षमाणाः- व्याप्नुवन्तः। इन्द्राग्नी। जोहुवतः-आह्वयन्ति॥३॥

WEBOLIM

गीभिर्विपः प्रमितिमुच्छमान इष्टे र्यिं युशसं पूर्वभाजम्।

इन्द्रांग्री वृत्रहणा सुवज्रा प्र नो नव्येभिस्तिरतं देष्णैः॥ ७.०९३.०४

पूर्वभाजम्- पूर्वमेव सम्भजनीयम्। यशसम्- अन्नम्। रियम्- दानयोग्यधनमुद्दिश्य। प्रमितम्- प्रकर्षमितिम्। इच्छमानः- कामयमानः। विप्रः- मेधावी। गीर्भिः- वाग्भिः। सुवज्रा- वज्रपाणी। वृत्रहणा- आवरणबाधको। इन्द्राग्नी। ईट्टे- स्तौति। देष्णैः- दानैः। नव्येभिः- अभिनवैः। नः- अस्मभ्यम्। प्र- प्रकर्षेण। तिरतम्- वर्धयतम्॥४॥

सं यन्मुही मिथुती स्पर्धमाने तनुरुचा शूरसाता यतैते।

अदेवयुं विद्थे देवयुभिः सुत्रा हतं सोमसुता जनेन॥ ७.०९३.०५

यत्- यदा। मही- महत्यो। मिथती- परस्परं हिंसन्त्यो। स्पर्धमाने। तनूरुचा- दीप्तशरीरे। शूरसाता- युद्धे। सं यतैते- यत्नं कुरुतस्तदा। विद्धे- यज्ञे उपासने। देवयुभिः- ज्योतिष्कामैः। अदेवयुम्- अन्धकारकामम्। सोमसुता- रसनिष्पादकेन्। जनेन। हतम्॥५॥

इमामु षु सोर्मसुतिमुपं न एन्द्रांग्री सौमनुसायं यातम्।

नू चिद्धि परिमम्नाथे अस्माना वां शर्थद्भिर्ववृतीय वाजैः॥ ७.०९३.०६

इन्द्राग्नी। इमाम्- एतत्। सोमसुतिम्- रसिनष्पादनम्। नः- अस्माकम्। सौमनसाय-शोभनिचत्ताय। उप यातम्- आगच्छतम्। अस्मान्- नः। नु- क्षिप्रम्। हि- खलु। परिमम्नाथे-मन्येथे। शश्चद्भिः- बहुभिः। वाजैः- हव्यैः। वाम्- युवाम्। ववृतीय- आवर्तयामि॥६॥

सो अग्न एना नर्मसा सिमुद्धोऽच्छा मित्रं वर्रुणमिन्द्रं वोचेः।

यत्सीमार्गश्चकृमा तत्सु मृळ तर्दर्यमादितिः शिश्रथन्तु॥ ७.०९३.०७

सः- असौ त्वम् । अग्ने । एन- अनेन । नमसा- नमस्कारेण । सिमद्धः- सम्यगुद्दीपितः । मित्रम्-स्नेहाधिदैवतम् । वरुणम्- ऋताधिदैवतम् । इन्द्रम्- बलाधिदैवतम् । अच्छ- अभिलक्ष्य । वोचेः-ब्रूहि । यत् । सीम्- सर्वतः । आगः- अघम् । चकृम- कृतवन्तः । तत् । अर्यमा- दानाधिदेवता ।

WEBOLIM

अदितिः- अखण्डप्रकृतिः । अन्ये देवाश्च । शिश्रयथन्तु- वियोजयन्तु । तत्- तस्मादघात् । सु मृळ-सुष्ठु रक्ष ॥७ ॥

प्ता अग्न आशुषाणासं <u>इ</u>ष्टीर्युवोः सन्ताभ्यंश्याम् वाजीन्।
मेन्द्रौ नो विष्णुर्मरुतः परि ख्यन्यूयं पात स्वस्तिभिः सद्गी नः॥ ७.०९३.०८
अग्ने। एताः- इमाः। इष्टीः- मनीषाः। आशुषाणासः- क्षिप्रं सम्भजमानाः। युवोः- युवयोः।
वाजान्- अन्नानि। सन्ता- युगपदेव। अभ्यश्याम- अनुभवेम। इन्द्रः- बलाधिदेवता। विष्णुःसर्वव्यापी परमात्मा। मरुतः- प्राणविशेषाः। नः- अस्मान्। मा। परि ख्यन्- परित्यजत।
परिख्यानं त्याग इति वेङ्कटमाधवः। यूयं पात स्वस्तिभिः सद्गु नः॥८॥

